

JULI

- Arno, kun je me helpen met de koffers? Ik moet zo naar het vliegveld en ik heb mijn koffers nog niet ingepakt. Jij kunt dat altijd zo goed, wil je me een handje helpen? **Schat**, hoor je me?

Maaike was boven bezig met haar koffers, Arno zat beneden de krant te lezen en had niet zoveel zin om haar met inpakken te helpen. Maar ja, zodra hij het woordje “schat” hoorde wist hij dat hij moest oppassen en dat hij maar beter naar boven kon gaan.

- Natuurlijk, ik kom eraan, ik kom je zo helpen. Hoeveel koffers wil je meenemen, twee of drie? En hoe laat vertrekt je vliegtuig naar Rome?

- Ik neem er twee mee, een grote en een kleine en het vliegtuig vertrekt om half vijf, ik moet me dus wel een beetje haasten om op tijd te komen. Ik neem de trein naar de luchthaven dus ik moet over een halfuurtje vertrekken.

- Dat komt goed, je toilettas doe ik in de grote koffer en je schoenen ook, oké? Ik zal je broeken, rokken en hemden opvouwen en in de grote koffer doen. Je ondergoed, je jasje en computer stop ik dan in de kleine koffer want dat is handbagage, toch? Dan kun je dat niet kwijtraken, dat is misschien wel zo handig.

- Fijn, Arno, je bent zo lief! En ik hou zoveel van je, jammer dat je die cursus op de bank moet doen en niet mee kunt gaan, ik zal je missen.

Arno had tegen Maaike gezegd dat hij in de maand juli onmogelijk op reis kon omdat hij op de bank een cursus moest volgen. Maaike wist natuurlijk best dat het niet waar was, maar ze begreep dat Arno een paar weken alleen wilde zijn en respecteerde dat.

- (Maaïke) Het project belooft heel interessant te worden, het is misschien wel goed dat ik alleen naar Rome en Madrid ga want dan kan ik me er helemaal op concentreren. Er zullen veel vergaderingen zijn en ik zal veel nieuwe mensen leren kennen en dan ben ik misschien niet de ideale partner voor jou. Dus het komt zo wel goed uit. Maar als ik straks ook naar Lissabon moet dan kom jij ook, goed? Want anders ben ik te lang van je gescheiden en dat vind ik niet leuk. En weet je? In Rome en Madrid zal ik heel vaak met allerlei mensen, 's middags of 's avonds naar een restaurant moeten gaan en dan zul je zien dat die Italianen en Spanjaarden heel romantisch gaan doen en daarna nog een gin-tonic met me willen drinken en dan ook nog willen dansen en daarna nog meer... O, o, daar heb ik echt een hekel aan, dat vind ik het moeilijkste van dit soort reizen, als vrouw alleen moet je dan altijd alert zijn.

- Dat zal wel meevallen, toch? Ik geloof niet in die stereotypen, je kunt toch gewoon zeggen dat je moe bent, dat je geen zin hebt om uit eten te gaan of zo iets? Zuid-Europeanen zijn net als andere mensen, zo moeilijk is dat toch niet?

- Ja, misschien valt het wel mee, we zullen zien. Ik denk dat ik in Rome veel met Estrella ga afspreken, je weet wel, die vriendin van me die voor de Europese Unie werkt. Met haar heb ik altijd veel plezier en dan hoef ik niet naar al die restaurants met die mannen want ze zullen wel denken dat we getrouwd zijn, ha ha. En in Madrid ken ik Elena, dat is ook een leuk contact. Dan ga ik gezellig in mijn vrije tijd met hen uit, dat is een goed excuus en dan laten ze me met rust. Ach, ik weet het niet, misschien overdrijf ik wel en is alles nu helemaal anders, het is lang geleden dat ik daar ben geweest!

De koffers waren ingepakt, Maaïke en Arno namen afscheid van elkaar en Maaïke ging mooi op tijd met de trein naar de luchthaven.

En zo ging de maand juli voorbij.